

giverforeninger og andre faglige sammenslutninger en reel frihed til selv at bestemme, om de gennem deres medlemskab af en eller anden organisation ønsker at yde bidrag til politiske partier eller partipolitiske formål i øvrigt.

Som bekendt er det jo sådan ifølge de gældende regler, at et medlem af denne type organisationer kan blive fri for at betale sådanne bidrag til politisk virksomhed ved at afgive en skriftlig erklæring om, at medlemmet ønsker at være fritaget for at betale bidrag. Det er altså hovedreglen, at f.eks. en fagforening kan disponere over medlemmernes indbetalte kontingenter til bl.a. at yde bidrag til udvalgte politiske partier.

Det kræver altså en aktiv handling fra medlemmets side at blive fritaget for det. I tilgift er det jo sådan, at denne regel er blevet administreret sådan, at kontingenter ikke bliver sat ned for den, som ønsker at blive fri for at betale bidrag til politiske formål, tværtimod. Pengene går stadig væk ind i fagforeningens kasse og bliver så samlet op i en eller anden fond, der bruges til et eller andet formål, vi andre ikke kender til.

Det er den hovedregel, vi ønsker at få vendt om. Det betyder altså, at udgangspunktet efter forslaget vil være, at f.eks. en fagforening ikke kan yde bidrag til politiske partier, medmindre medlemmerne aktivt gennem en erklæring har givet tilslutning til det.

Jeg vil godt understrege, at det er Venstres klare udgangspunkt, at private foreninger skal have ret til selv at beslutte, hvordan de ønsker at anvende foreningens indtægter. Det er klart vores udgangspunkt, at den ret vil vi respektere. Når vi så alligevel her stiller ændringsforslag, som laver et indgreb i fagforeningers, arbejds-giverorganisationers og andre faglige sammenslutningers ret til selv at bestemme over de indbetalte kontingenter fra medlemmerne, så er der især tre forhold, vi har taget hensyn til:

For det første ved vi alle sammen, at medlemskab af en fagforening i mangfoldige tilfælde reelt ikke er frivilligt. I de fleste situationer er medlemskab af en fagforening også en betingelse for at kunne få et stykke arbejde. Derfor kan et medlem af en fagforening reelt ikke protestere imod, at der gives tilskud til f.eks. Socialdemokratiet, ved at melde sig ud af fagforeningen, for det er det samme, som at man mister sit job. Derfor er der behov for en særlig beskyttelse af det enkelte fagforeningsmedlems ret til at blive fri for over sit fagforeningskontingent at yde til-

skud til politisk virksomhed. Det er det første, vi har taget hensyn til.

Det næste er, at ændringsforslaget også skal ses i lyset af, at regeringen jo foreslår, at der skal indføres oplysningspligt for visse bidrag til politiske partier, nemlig i de tilfælde, hvor et parti modtager private bidrag på over 20.000 kr. Så skal det oplyses, hvem giveren er. Konsekvensen vil med stor sandsynlighed blive, at de partier, som hidtil har fået en del af den slags bidrag, nu vil miste hovedparten af den indtægt, og herved vil den økonomiske balance mellem de politiske partier blive forrykket afgørende, hvis der ikke samtidig sættes en stopper for fagbevægelsens tvangsudskrivning af penge til bl.a. Socialdemokratiet.

Endelig for det tredje har vi også taget hensyn til, at det jo er sådan, at kontingentindbetalinger til den type organisationer, som er omhandlet af ændringsforslaget, normalt – det vil jeg i alle tilfælde tro – er fradragsberettiget ved skatteopgørelsen, og efter Venstres opfattelse er det derfor også berettiget at stille visse krav til den modtagende organisations anvendelse af pengene.

Det er baggrunden for, at vi sammen med Fremskridtspartiet har stillet disse fire ændringsforslag, som vil sikre bl.a. medlemmer af fagforeningerne reel frihed til at blive fri for tvangsudskrivning af deres kontingentpenge til politiske partier, som de ikke har noget ønske om at støtte.

Vi må stærkt anbefale disse ændringsforslag, og jeg vil i særlig grad kaste mit blik på hr. Jørgen Estrup, som jo tidligere har udtalt sympati for selve den her tanke. Nu får hr. Jørgen Estrup chancen for at markere også i handling sin tilslutning til denne tanke, for nu ligger der altså ændringsforslag i konkret paragrafform, som er lige til at gå til, og som kan støttes, hvis det for hr. Jørgen Estrup er andet end mundsvejr og altså også er noget, som hr. Jørgen Estrup virkelig går ind for.

Så vi anbefaler kraftigt disse ændringsforslag. Jeg kan oplyse, at hvis det skulle gå sådan, at vi fik vedtaget disse ændringsforslag, er det faktisk Venstres opfattelse, at så vil der være en rimelig balance i at sige, at så skal der være oplysningspligt for bidrag til politiske partier fra arbejds-giverorganisationer, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, for så vidt angår bidrag over 20.000 kr. Så er der nemlig balance.